

Identificació de l'expedient

Resolució d'arxivament de la informació prèvia núm. 429/2023, referent a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú.

Antecedents

1. En data 18/08/2023, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una denúncia contra l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú (d'ara endavant, l'ajuntament), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals. En les dates 20/08/2023 i 21/08/2023, la denunciant (...) va presentar dos escrits més, redactats en termes equivalents.

Del contingut d'aquests escrits s'inferia que es queixava per una actuació de la Policia Local de Vilanova i la Geltrú (d'ara endavant, la policia local), en relació amb el tractament de les seves dades personals.

La denunciant aportava una captura de pantalla de telèfon mòbil d'una trucada entrant des del número de telèfon +3464*****004, a les 16:16 hores del dia 17/08/2023, de 2 minuts de durada.

2. En data 06/09/2023, l'Àrea d'inspecció d'aquesta autoritat va requerir d'esmena la denunciant, a fi que exposés detalladament els fets que hauria comès la policia local i que considerava que contravenien la normativa de protecció de dades.
3. En data 07/09/2023 i 08/09/2023, la denunciant va esmenar la seva denúncia mitjançant tres escrits en què, en síntesi, exposava el següent:
 - Que “con fecha 17/08/2023, a las 16:16 h recibo una llamada inesperada de un número largo desconocido +3464*****004 desde la policía local de Vilanova i la Geltrú (...).”
 - Que “(...) me indicó la misma de manera intimidatoria describiendo mis datos personales y mi privacidad como es todo mi nombre y apellidos, ocasionándome un sentimiento de total vulnerabilidad (...).”
 - Que “(...) me comentó de un asunto ajeno totalmente a mi (...) siendo los mismos conscientes de ello, con el fin de utilizarme a través de mis datos personales (...) para que fuera yo quien realizara su coartada y delegar en mi el trabajo de ellos (...) y fuera yo quien comunicara a otra persona un asunto que no me concierne en absoluto (...).”
 - Que van ometre “(...) responder el como han conseguido mi número de teléfono móvil privado y acceso a mi nombre y apellidos sin mi consentimiento (...).”
 - Que “(...) solamente le interesaba el hacerme partícipe de un problema que iniciaron ellos mismos, como es la detención ilegal de un menor y su hermano, sobrinos, y que sabían perfectamente el número de teléfono de su madre, pero la policía local de Vilanova y la Geltrú no les preguntó a ellos y les negaron el llamar a su madre, en

cambio me buscaron a mi ajena al asunto (...) para que contactara e informara de que habían detenido a un menor y a su hermano (...).

- Que “desconozco de dónde sacaron (...) mi número de teléfono y mi nombre completo (...) llamándome a mi número de teléfono móvil privado sin mi consentimiento (...).”
- Que “cuando le pregunté por su identidad para poner esta mala praxis en conocimiento de ustedes (...) contestó (...) su número de agente (...).”

4. L’Autoritat va obrir una fase d’informació prèvia (núm. IP 429/2023), d’acord amb el que preveuen l’article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d’aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l’article 55.2 de la Llei 39/2015, d’1 d’octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d’un procediment sancionador.
5. En aquesta fase d’informació, en data 10/06/2024 es va requerir l’entitat denunciada perquè confirmés que el número de telèfon +3464*****004 és de titularitat municipal i que, a través d’aquesta línia, la policia local del municipi va trucar a la denunciant. Igualment, es va demanar que informés de quina manera la policia local va obtenir les dades (identitat i telèfon mòbil) de la denunciant, sobre els motius pels quals li van trucar i sobre la base jurídica que permetria aquest tractament.
6. En data 21/06/2024, l’ajuntament va respondre el requeriment amb un escrit en què exposava el següent:
 - Que “confirmem que el número de telèfon +3464*****004 és de titularitat municipal.”
 - Que “es van obtenir les dades de la identitat i telèfon mòbil de la denunciant mitjançant consulta a les bases de dades policials i/o padró municipal.”
 - Que “(...) com a policia som garants dels drets del menor, i un d’aquests drets es contactar amb un familiar que tingui constància dels fets, donat que no es va poder localitzar la mare, l’agent va fer gestions per contactar amb el familiar més proper al menor, en aquest cas va ser amb la [denunciant] (...), tieta del menor per part de mare.”

L’entitat denunciada adjuntava a l’escrit un informe sobre els fets. En aquest document, datat el 17/08/2023, s’exposa la cronologia de l’actuació policial. Pel que aquí interessa, s’hi indica el següent:

- Que “s’ha trucat la mare dels detinguts, però no s’ha pogut localitzar.”
- Que “es localitza una tieta dels detinguts (...) [la denunciant] i se li comunica que parli amb la mare dels detinguts per posar-se en contacte amb PL Vilanova.”
- Que “es deixa constància que s’ha trucat a la mare dels detinguts en diferents ocasions: primer trucada a les 15:56 h, no s’ha pogut contactar; 16:16 h s’ha trucat a la seva germana (...) i ha contestat, informant-la dels fets; segona a les 16:23 a la

mare dels detinguts, sense resposta; tercera a les 16:24 h a la mare dels detinguts, sense resposta; quarta amb el mòbil de sala a les 16:24 h, sense resposta.”

Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. A partir del relat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats objecte d'aquesta resolució d'arxivament.

Primerament, però, cal esmentar que l'article 5.1.a del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, general de protecció de dades (RGPD), estableix que qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent. Per tal que un tractament sigui lícit, cal comptar, almenys, amb una base jurídica de les previstes a l'article 6.1 de l'RGPD que el legitimi, ja sigui el consentiment de la persona afectada, ja sigui alguna de les altres circumstàncies que preveu el mateix precepte.

En l'àmbit de les administracions públiques, resulten d'especial interès l'article 6.1.c i e de l'RGPD, segons els quals el tractament és lícit quan sigui necessari per complir una obligació legal aplicable al responsable del tractament (lletra c), o quan el tractament sigui necessari per complir un interès públic o exercir poders públics conferits al responsable del tractament (lletra e).

En aquest cas, la denunciante es queixava que el dia 17/08/2023, a les 16:16 hores, va rebre una trucada de la policia local de Vilanova i la Geltrú, sense el seu consentiment. En aquesta trucada se la va informar sobre la detenció d'un nebot seu, menor d'edat, a fi que traslladés aquesta informació a la seva germana, mare del menor. La denunciante també es queixava sobre la manera que la policia local hauria obtingut les seves dades personals (identitat i telèfon mòbil).

En resposta als requeriments d'informació d'aquesta Autoritat, l'entitat denunciada ha defensat la licitud del tractament denunciat. Ha argumentat que la policia local va trucar a la denunciante perquè, en un primer terme, no va poder localitzar la mare del menor i era imperatiu comunicar la detenció al familiar més proper, perquè tingués constància dels fets. D'altra banda, pel que fa a l'obtenció de les dades de la denunciante, l'entitat denunciada ha indicat que les va obtenir a través de la consulta de les bases de dades policials i del padró municipal.

Una vegada establertes les posicions de les parts, en primer terme cal determinar si la policia local disposava de base legal per efectuar una trucada a la tia materna d'un detingut menor d'edat, per demanar-li que comunicués a la representant legal del menor (la mare del menor i germana de la denunciante) que es posés en contacte amb la policia local. D'altra banda, ha quedat acreditat que la policia local va trucar primerament a la representant legal del menor, a la qual no podia localitzar perquè no contestava al telèfon. Així, només va trucar a la denunciante com a segona opció.

Respecte d'això, l'article 17 de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, estableix:

“1. Les autoritats i els funcionaris que intervinguin en la detenció d'un menor l'han de practicar de la manera que menys el perjudiqui i estan obligats a informar-lo, en un llenguatge clar i comprensible i de manera immediata, dels fets que se li imputen, de les raons de la detenció i dels drets que l'assisteixen, especialment els que reconeix l'article 520 de la Llei d'enjudiciament criminal, així com a garantir el respecte d'aquests drets. També **han de notificar immediatament el fet de la detenció i el lloc de la custòdia als representants legals del menor** i al ministeri fiscal. Si el menor detingut és estranger, el fet de la detenció s'ha de notificar a les autoritats consulars corresponents quan el menor tingui la residència habitual fora d'Espanya o quan ho sol·licitin el mateix menor o els seus representants legals.

2. Qualsevol declaració del detingut s'ha de portar a terme en presència del seu lletrat i dels que exerceixin la pàtria potestat, tutela o guarda del menor —de fet o de dret—, llevat que, en aquest últim cas, les circumstàncies aconsellin el contrari. Si no hi poden ser, la declaració s'ha de portar a terme en presència del ministeri fiscal, representat per una persona diferent de l'instructor de l'expedient.

(...).”

D'acord amb l'anterior, aquesta Autoritat considera que la policia local disposava de base jurídica per aquest tractament de dades, perquè la trucada controvertida es va efectuar amb la finalitat de dur a terme una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament (art. 6.1.e RGPD). És a dir, la policia local va trucar a la tia del menor —la familiar més propera que va localitzar— quan la mare no responia al telèfon, amb la finalitat de complir l'obligació legal de notificar immediatament el fet de la detenció i el lloc de la custòdia als representants legals del menor. Per consegüent, no calia tenir el consentiment de la receptora de la trucada.

En segon terme, escau determinar si l'accés a les bases de dades policials i al padró d'habitants, per obtenir la identitat i el telèfon mòbil de la denunciada a fi de comunicar-li la detenció d'un familiar menor, és conforme a la normativa de protecció de dades.

En el cas del padró municipal d'habitants, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL), és la norma amb rang de llei que regula la definició, el contingut i les obligacions en relació amb aquest registre administratiu. Així, l'article 16.1 d'aquesta llei defineix el Padró municipal en els termes següents:

“1. El padrón municipal es el registro administrativo donde constan los vecinos de un municipio. Sus datos constituyen prueba de la residencia en el municipio y del domicilio habitual en el mismo. Las certificaciones que de dichos datos se expidan tendrán carácter de documento público y fehaciente para todos los efectos administrativos. (...).”

L'LRBRL (i, en el mateix sentit, el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, TRLMRLC) estableix l'obligació de qualsevol resident d'inscriure's al padró del municipi on ha fixat la seva residència, amb una triple finalitat: determinar la població d'un municipi, ser requisit per

adquirir la condició de veí i acreditar la residència i el domicili habitual (art. 15 i 16 LRBRL).

L'article 16.3 de l'LRBRL (i, en els mateixos termes, article 40.3 del TRLMRLC) admet la comunicació de les dades del padró municipal a altres administracions públiques que les sol·licitin, quan siguin necessàries per exercir les seves competències i exclusivament per a assumptes en què la residència o el domicili siguin dades rellevants —possibilitat avalada també pel Tribunal Constitucional (STC 17/2013, de 31 de gener).

En aquest sentit, aquesta Autoritat, en el dictamen CNS-35/2011, exposa que “tenint en compte que la pròpia LRBRL admet la cessió de dades personals del Padró vers altres administracions per l'exercici de les seves competències, en els termes exposats, amb major motiu es pot admetre que les diferents unitats o òrgans administratius d'un mateix ajuntament puguin accedir a aquestes dades quan són necessàries per a l'exercici de les seves funcions (...).”

En el cas que ens ocupa, en tractar-se d'un accés de la policia local a les dades del padró municipal d'habitants i a les bases de dades policials, es considera admissible cedir o comunicar dades del padró als diferents cossos policials, inclosos els que depenen de les corporacions locals —com en aquest cas. I, també, que aquests diferents cossos policials es cedeixin o es comuniquin dades entre si, d'acord amb el principi de cooperació recíproca que estableix l'article 3 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat:

“Els membres de les forces i cossos de seguretat han d'ajustar la seva actuació al principi de cooperació recíproca i la seva coordinació s'ha d'efectuar a través dels òrgans que a aquest efecte estableix aquesta Llei.”

Ara bé, en el dictamen CNS 12/2023 aquesta Autoritat exposa que les dades consultades o cedides han de ser només les necessàries perquè la policia pugui exercir les competències que té atribuïdes.

D'aquesta manera, la cessió concreta de determinades dades, degudament individualitzades, és conforme a la normativa de protecció de dades, quan se sol·liciten en el marc de les competències policials que tinguin atribuïdes per la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març. També, en els supòsits en què l'autoritat policial, en la seva condició d'Administració pública, requereixi conèixer específicament unes dades en el marc que disposa l'article 16.3 de l'LRBRL, sempre que:

- S'asseguri que s'utilitzin únicament les dades adequades, pertinents i no excessives.
- La cessió es faci en el marc d'expedients concrets i amb necessitats justificades, relacionades amb les funcions pròpies de la policia.
- Es garanteixin la confidencialitat i la seguretat de les dades personals.

En aquest cas, no s'ha acreditat que s'hagin utilitzat més dades que les necessàries per a la finalitat pretesa, el tractament s'ha fet en el marc d'una actuació concreta i no consta que no s'hagi garantit la confidencialitat i la seguretat de les dades tractades.

Així, es pot concloure que, en aquest escenari, el tractament de dades denunciat —tant pel que fa a l'obtenció de les dades de la denunciant, com pel que fa a la trucada que va efectuar la policia local— es va dur a terme en el marc d'una actuació policial i amb l'objectiu de complir l'obligació legal de comunicar als representants legals del menor la seva detenció i lloc de custòdia. Per tant, la policia local disposava de base jurídica que habilitava el tractament de dades efectuat, amb la finalitat d'acomplir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament (art. 6.1.e RGPD).

3. L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que "(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan, de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats". I l'article 20.1 del mateix decret determina que escau el sobreseïment: "a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa (...)."

De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que durant les actuacions dutes a terme en el marc de la informació prèvia no s'ha acreditat cap fet que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades, escau acordar-ne l'arxivament.

Resolució

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 429/2023, relatives a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, ja que no s'ha constatat que s'hagi produït cap acte que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades.
2. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i a la persona denunciant.
3. Ordenar que la resolució es publiqui al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu les persones interessades poden interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora